

Протокол

№

гр. София, 15.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 15.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на
прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **64** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК,
на именното повикване в 10:00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ: Я. Е. Р. - редовно уведомен, явява се лично и с
пълномощниците адв. М. П. и адв. А. С., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ: ОБЩИНСКА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ - СТОЛИЧНА - редовно
уведомена, се представлява от председателя П. В. и заместник- председателя И. И. с
представителна власт, съобразно представеното решение на ОИК в предходно
съдебно заседание.

С. градска прокуратура, редовна уведомена: явява се прокурор Надя Загорова.

СВИДЕТЕЛЯТ: Б. Л. Т. - редовно призован, се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ: В. В. И. - редовно призован, се явява.

Процесуалните представители на страните и прокурор З. (поотделно): Да се даде ход
на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в
днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че се явяват и двамата свидетели.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ В.: Считам, че Б. Т. в качеството си на член на ОИК не може да
даде свидетелски показания, а само обяснения като страна.

АДВ. П.: Считам, че възражението на процесуалния представител на ОИК - Столична е неотносимо, тъй като свидетелят е допуснат. Той не се явява в качеството си на процесуален представител на ОИК Столична, а е лице което с лични възприятия е възприел факти и обстоятелства, които са част от предмета на настоящото производство.

ПРОКУРОР З.: Предоставям на съда.

СЪДЪТ снима самоличността на свидетеля по представената лична карта:

Б. Л. Т. - ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин, неосъждан.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля:

На въпроси на съда, свидетелят отговори:

Работя в колективния административен орган ОИК на длъжност „секретар“. Познавам жалбоподателя Я. Е. Р., той беше кмет на Район „Искър“. На 18.12.24 г. имавме заседание на колективния орган. Заседанието беше насрочено за 18:00 а или 18:30 часа по мои спомени. Няколко часа преди заседанието, към 14:00 часа или 15:00 часа ми се обади Я. Р. и ми каза, че иска да входира молба във връзка със заседанието, с която да поиска иска отлагане на същото, тъй като са настъпили нови факти и обстоятелства по неговия казус. Аз го питах за какво става въпрос и той ми отговори, че на 16.01.2025 г. Висшия адвокатски съвет ще провежда заседание, на което да реши дали да отправи искане за постановяване на тълкувателно решение от ВАС и ВКС по въпроса „какво представлява търговска дейност“. По тази причина каза, че ще поиска първо отлагане и после евентуално спиране, ако такова искане бъде внесено. Аз му отговорих, че не съм в сградата, в която се помещаваме на [улица], където е и Общинска собственост, съответно че не мога да приема молбата и не мога да я входирам. Посъветвах го да я остави на охраната долу и съответно колегите, когато отидат да могат да я вземат от охранителя, защото той ще им я предаде. Нямам представа, когато разговаряхме с Я. Р. дали в сградата на „М.“ № 41 е имало някой от ОИК. Това е целият разговор с него.

На въпроси на адв. П., свидетелят отговори:

Нямам спомен дали се е случвало назад във времето, но доколкото си спомням веднъж там при охраната беше оставено писмо. Иначе писма са носени на ръка, но те са приемани веднага, когато е имало представител на ОИК. Аз самият съм приемал писма, които са носени на ръка в качеството ми на секретар на ОИК. Има приети вътрешни правила с влязло в сила решение на ОИК, а именно Решение №4-МИ/09.09.2023 г., в което е посочено че председателят и секретарят на ОИК приемат всякаква кореспонденция, съответно- да, това е част от моите задължения на секретар да приемам и входирам документи. Искам обаче да поясня, че дори и да бях в сградата, когато се обади Я. Р., съответно когато е отишъл на място, аз не бих могъл да входирам неговата молба, защото от месец юли тази година председателят на ОИК държи входящия дневник и печата при себе си заключени в един шкаф. От този шкаф ключ има само председателят В..

На въпроси на адв. С., свидетелят отговори:

Молбата пристигна при мен дни след заседанието на 18.12.2024 г., като ми я предаде охранителят и каза, че не е взета. Аз я оставих в комисията в нашето помещение, в което се помещава ОИК. В стаята на комисията има две бюра, едното се води мое и там съм я оставил върху бюрото, което трябва да е мое. Не съм я предал на председателя на ОИК, тъй като ние от юли месец практически не комуникираме помежду си, поради несъгласие от моя страна по въпроса как се ръководи комисията.

Аз нямам достъп до абсолютно нищо. За мен преписката не е в цялост, тъй като тази молба, за която говоря не беше приложена в преписката. Освен това преписката ни е върната за ново произнасяне, но всъщност тази преписка, която е била представена при първоначалното разглеждане на делото изобщо не е част от преписката, която е представена на настоящия състав по делото. Всички членове на ОИК имаме вайбър група, чрез която председателят на ОИК ни свиква на заседание. На 16.12.24 г. в 15:01 часа в групата по вайбър се получи съобщение, че се свиква заседание на ОИК 18.12.24 г. от 18:30 часа, в залата на [улица] (Свидетелят отговаря, след като поглежда приложението в своя телефон за точния час на полученото съобщение и часа на свиканото заседание, бел на съдията). На самото заседание беше прочетен проект на решение и се пристъпи към гласуване. Аз присъствах на заседанието. Не съм заявил на заседанието, че евентуално има молба, защото не знаех, че изобщо не е получена. Не ми е известно решението от 18.12.24 година да е било закачено на таблото. За да бъде закачено приетото на 18.12.2024 г. решение от ОИК на таблото, трябва да има печат на комисията и подписи от двама членове на комисията, които да са излъчени от различни партии и коалиции, като се посочва в колко часа и на коя дата е сложено на таблото, съответно кога е свалено в изпълнение на разпоредбата на Изборния кодекс. Говоря за втория екземпляр на решението, той се слага на таблото в сградата на комисията. В Решение №4 или №1 от 09.09.2023 г. е уредено как се обявяват решенията на ОИК.

На въпроси на председателя В., свидетелят отговори:

Разбрах, че молбата не е взета, както вече казах, защото няколко дни след заседанието на 18.12.24 г. посетих стаята, в която се помещава ОИК и охранителят ми подаде молбата и каза: „Тази молба никой не я взе“. Аз не съм взел молбата, въпреки че предполагах, че е подадена, защото аз не мога да я входирам, както вече посочих. От юли месец 2024 г. по тази причина аз документи не приемам. За мен така, както е прието Решение № 4/09.09.2023 г., то не касае само периода на провеждане на избори, а касае целият мандат на комисията. В самото решение не е указано до кога ще действа. Моето разбиране е, че председателят и секретарят следва да имат достъп до всички реквизити на комисията - печати, входящ дневник и т.н., тъй като аз и председателят на комисията разписваме цялата документация. Според мен това изискване идва от това, че един друг по този начин взаимно се контролираме с председателя на ОИК.

На въпроси на заместник-председателя И.: Преди малко според мен вие казахте, че не сте повдигнали въпроса, защото сте знаел, че тази молба не е приета. Аз поне така разбрах казаното от свидетеля. Впоследствие беше казано, че той е разбрал за тази молба, когато охраната му я е предала. Моля да уточните точно кое е правилното.

СВИДЕТЕЛЯТ: Аз разбрах, че молбата не е вхождана няколко дни след заседанието, както вече казах.

На въпроси на председател В., свидетелят отговори: Това, което разказах, е което ми каза Я. Р. по телефона. Аз не съм присъствал при неговото отиване в сградата. Самата молба я видях, както казах няколко дни след заседанието на ОИК, като охранителят ми я даде и ми каза: „Тази молба не е взета“. Тогава за първи път се запознах с нейното съдържание. В деня на заседанието на 18.12.24 г. не знаех, че не е взета и не е вхождана.

На въпроси на заместник-председателя И., свидетелят отговори:

Нямам спомен да сме имали втори разговор с Я. Р., след като вече е занесъл молбата

на място.

На въпроси на председателя В., свидетелят отговори:

В деня, в който постъпи жалбата срещу решението на ОИК от 18.12.24 г. аз получих съобщение от председателя В., че следва да занеса жалбата и преписката на съда, защото трябваше да се подпиша и аз. Аз съм я занесъл в АССГ, въпреки че според мен това не е цялата преписка, както вече посочих. Аз не мога да представя нищо повече, защото аз нямам достъп до преписката и до никакви документи, както вече казах по-горе.

На въпроси на заместник-председателя И., свидетелят отговори:

Подписал съм особеното мнение към решението на ОИК. Особеното ми мнение касае несъгласието с проекто-нарушението и в особеното мнение изобщо не е коментирана молбата, защото аз не знаех, че молбата не е входирана.

На въпроси на председателя В., свидетелят отговори:

Считам, че тази молба следва да е част от решението, защото тя касаеше искане за отлагане на производството, съответно по-късно и за спиране, ако бъде отправено искане за тълкувателно решение. Съответно комисията следваше да гласува по този въпрос дали да уважи или не молбата. В молбата не знам какво е било написано, нито не знаех какъв ще бъде проектът на решението до самото заседание. Разказах това, което Я. Р. ми каза по телефона, че ще иска. След като вече няколко дни след заседанието прочетох молбата, тя беше много по-подробна, с повече аргументи от това, което ми беше казал преди заседанието на 18.12.24 г. по телефона Я. Р.. В края на молбата имаше направено искане за отлагане на заседанието.

На въпрос на адв. П., свидетелят отговори:

Друго решение, което да касае уреждане на правила за входиране на кореспонденция в ОИК, извън № МИ 4/09.09.2023 г., от ОИК не е приемано. За мен председателят е комплектувал преписката по настоящото дело, защото както вече на няколко пъти казах, само той има достъп до документацията, входящия дневник, печати и т.н.

ПРОКУРОР 3.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ след приключване разпита на свидетеля освободи същия от залата.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля по представената лична карта:

В. В. И. – ЕГН [ЕГН], българин, български гражданин, неосъждан.

Свидателят, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля:

На въпроси на съда, свидетелят отговори:

Работя в Общинска охранителна фирма „Е.-С.“. Конкретно работното ми място е на „М.“ №41 – СО. Почти всеки ден съм на работа. На 18.12.24 г. аз бях на работа от 08:00 часа до 19:00 часа. Там се помещава и ОИК. ОИК има една стая, която ползва на този адрес. Членовете на ОИК не са постоянно пребиваващи в тази стая, те идват там, когато имат работа. На 18.12.24 г. никой от ОИК не беше в сградата и кабинета беше заключен. Свидателят поглежда към жалбоподателя и казва: „Не го познавам, но съм го виждал“. На 18.12.24 г. жалбоподателят дойде при мен след 15:00 часа, но не си спомням по точно. Господинът влезна и носеше документи, и искаше да ги заведе в ОИК. Искаше да сложи номер и аз му обясних, че няма как да сложи номер и да се заведат документите, а може да ги заведе на „М.“ №33 в деловодството на СО. После господинът каза, че иска да ги остави, защото ще ги вземат от ОИК. Аз му казах, че

няма как да ги остави, защото ако те не знаят, няма как да ги вземат. Обикновено не практикуваме да вземат документи. Оставят се само тогава, когато има предварителна уговорка, че ще се вземат от охраната, за да се предадат на този, който ги очаква. Господинът каза, че ще говори със секретаря на ОИК, за да мине и да ги вземе. Затова поисках да се свърже с него по телефона за да знам, че като ги остави при мен ще има кой да ги вземе. Той говори пред мен по телефона, но не знам с кого говореше, след което каза, че да секретарят ще мине да ги вземе. Остави документите и си тръгна. Не мога да кажа към колко часа са започнали да влизат членове на ОИК. Аз бях на работа до 19:00 часа. Познавам секретаря на ОИК как изглежда, виждал съм го. Нямам спомен той да е минал край мен на 18.12.24 година, защото аз го чаках, за да му предам документите. Дори и останалите членове на ОИК да са минали край мен, след като ми е казано, че документите са оставени за конкретен човек, аз чакам да дойде лицето, за което ми е казано, че ще ги получи.

На въпроси на адв. П., свидетелят отговори:

Случвало се е да се оставят документи, както вече поясних, но само ако има предварителна уговорка с човека, който трябва да ги получи и той идва да си ги вземе от охраната. Нямам спомен да е имало такава уговорка преди това с някой от членовете на ОИК, председателя или секретаря, и да са ми оставяни документи за някой от тях, съответно той да е идвал да ги вземе. За първи път е случаят, за който разказах за 18.12.24 г. Аз си спомням, че жалбоподателят ми каза, че г-н Т. ще мине да ги вземе. Уговорката ми с него беше, че трябва да ги предам на г-н Т..

Председателят В.: Нямам въпроси.

На въпроси на заместник-председателя И., свидетелят отговори:

Тези документи, както казах, аз съм поел отговорността да ги предам на г-н Т. - секретаря на ОИК. На същия ден 18.12.24 г. документите останаха при мен. По-късно, когато го видях г-н Т., не мога да кажа на коя конкретно дата, но след 18.12.24 г., му казах, че има оставени документи за него и му ги дадох.

На въпрос на прокурор З., свидетелят отговори:

Аз съм охрана на СО – „М.“ №41. Дневник на посетителите не се води, там влизат само служителите и лица, които са поканени за сключване на сделки със СО, които удостоверяват пред мен самоличността си с лична карта, но не им вписвам имената във входящ дневник. Помещението на охраната се намира на входа на сградата. Има друг заден вход, който е авария и е заключен. Всички минават само през официалния вход. На другият вход няма охрана защото той е постоянно заключен.

Съдът освободи свидетелят от залата

АДВ. П.: Нямам други доказателствени искания.

Председателят В.: Нямам искания.

Зам.-председателя И.: Нямам искания.

ПРОКУРОР З.: Считаю, че следва да се изиска административното дело, по което е постановено влязлото в сила съдебно решение, в чието изпълнение е издадено обжалваното по настоящото дело решение на ОИК. В случай, че има решение да се изиска, същото от Висшия адвокатски съвет.

Съдът намира, че предвид изнесените в днешното съдебно заседание данни, включително и искането на прокурора, на ответника следва да се даде възможност да представи заверено копие от преписката, въз основа на която е взето Решение №1147-МИ/24.06.2024г., включително и да се изиска за послужване адм. дело №6442/2024г. по описа на АССГ от II отделение, 22 състав.

ДА СЕ ИЗИСКА от Висшия адвокатски съвет решение от 16.01.2025 г. във връзка с искане за откриване на производство за приемане на тълкувателно постановление от ВАС и ВКС по въпроса за съдържанието на понятието търговска дейност, като в писмото се укаже, че същото е необходимо за съдебно заседание на 20.01.2025 г. от 11:30 часа, с молба да бъде изпратено преди това по електронната поща на съда.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 20.01.2025 г. от 11:30 ч., за която дата и час страните са уведомени на основание чл.138, ал.2 АПК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:02 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: